

[Hartel.]

Sammenhæng med et andet Lovforslag, som endnu ikke er fremkommet. Jeg er i øvrigt vel kendt med, at dette andet Lovforslag foreligger og er behandlet i Landstinget — jeg har ogsaa fulgt Landstingets Forhandlinger om det —, men det forekommer mig alligevel, at hverken det Ministeren her har svaret, eller det, som fremgaar af Landstingets Forhandlinger, træffer det centrale i mit Spørgsmaal, nemlig, om det ikke vilde være opportunt at gaa over til ved en hvilken som helst Læreransættelse — og ligeegyldigt, hvilke Arter af Skoler det drejede sig om — at kræve disse sundhedsmæssige, sanitære Kauteler, som omtales i det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at det vilde være betryggende i alle Maader.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Ifølge gældende Lovgivning og dette Lovforslag, naar det er vedtaget, gælder disse Bestemmelser for alle Lærere, der ansættes i nogen Skole her i Landet, ogsaa for de Faglærere og Faglærerinder, der ansættes til Husgerningsundervisning og enhver anden speciel Undervisning i Skoler, som tidligere blev antaget af Skolekommissionen, og hvor disse Krav ikke blev stillet. Med Hensyn til disse Faglærere har vi i et Cirkulære i Forbindelse med denne Lovgivning krævet, at der skulde stilles samme Krav til dem, saa naar denne Lov er vedtaget, gælder Bestemmelsen om Sundhedsattester for alle Lærere, der har med Børn at gøre i Skoler, der faar Tilskud fra det offentlige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Naturfredning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3525; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2354).

Sagen sattes til Forhandling.

Bomholt: Det var et stort Gode, at det i Foraaret lykkedes at samle alle Rigsdagens Partier om Gennemførelse af Naturfredningsloven. Den enstemmige Vedtagelse havde naturligt til Forudsætning, at Partierne tog Hensyn til hinandens Anskuelser. Gennem adskillige Ændringsforslag lykkedes det at finde den Midterlinie, der kunde forene. Visse Naturfredningsvenner har fremsat Kritik af det opnaaede Resultat. Man vilde vistnok fra den Side have foretrukket de principielt klare Linier, Regeringsforslaget indeholdt, fremfor den Affattelse, der blev naaet gennem Forhandling. Efter min Mening skal Dansk Naturfredningsforening være glad for, at Loven til Slut kom til at staa som Udtryk for den samlede Befolknings Vilje. I de ofte vanskelige Sager, som kommer til Overfredningsnævnets Afgørelse, er det af Betydning, at selve Fredningsbestræbelsen har en samlet Rigsdag bag sig. Det giver Ro og Styrke i Arbejdet.

Naturfredningsarbejdet er af udpræget national Karakter; det er et Arbejde for Bevarelsen af Fædrelandets Værdier for Folkets Skyld, ikke blot for den nuværende Generation, men for kommende Generationer. Selv om Loven er præget af Kompromisser, og Arbejdet som Følge deraf er vanskeliggjort, maa et saadant Arbejde, der har hele Folket med sig, føre til de bedste og holdbareste Resultater. Stort set er Loven da ogsaa — det bør ikke forties her — blevet mødt med Tilfredshed, ja, den er endogsaa blevet saa populær, at en kendt Dramatiker, Redaktør Carl A. Andersen, har skrevet et Succes-Skuespil, „Nytaarsklokkerne“, om Naturfredningen med den højtærede Statsminister som Hovedperson.

Loven, som den til Slut blev formet, indeholder betydningsfulde Fremskridt, og ikke det ringeste Fremskridt knytter sig til § 31. I Henhold til denne Paragraf kan der udarbejdes en samlet Fredningsplan enten for hele Landet eller for enkelte Landomraader. Fra alle Sider i Rigsdagen var vi enige om, at der her blev sat ind med en rigtig Bestræbelse, og det er da ogsaa typisk, at der ikke under Udvalgsbehandlingen blev foretaget nogen Ændring i § 31. Dens Ordlyd, der oprindeligt skyldtes Ju-